

Wandelroute Landgoed Stippelberg, bij De Rips

Waar: Stippelberg

🕒 2 uur 30 🚶 7,5 km

Over de route

Wandel over statige lanen, langs het landhuis en laat je verrassen door de zichtassen en het uitzicht over een kruidenrijk weiland waar je langs loopt.

De blauwe route 7,5 km

Wandel over statige lanen, langs het landhuis en laat je verrassen door de zichtassen en het uitzicht over een kruidenrijk weiland waar je langs loopt. Je ziet in het gebied sporen van de vroegere ontginning voor houtproductie, met een slotenstelsel voor afwatering en rabatten: ruggen waarop bomen geplant werden.

Lange route

Je kunt deze 'blauwe route' combineren met de 'rode wandelroute'

[<https://www.natuurmonumenten.nl/natuurgebieden/stippelberg/route/wandelroute-stippels-op-de-stippelberg-bij-de-rips>], dan wordt de wandeling 12 kilometer. Je ziet dan alle hoogtepunten van de Stippelberg!

Kaart

Waar kun je starten

Werkschuur De Stippelberg

📍 Stippelberg 3, 5764 PA De Rips (NB)

Wat kom je onderweg tegen?

1. Begraffenislaantje

Het is misschien niet de meest feestelijke naam om je wandeling mee te beginnen. Maar dit pad met aan weerszijden coniferen dankt zijn naam aan de bijzondere sfeer die er hangt en de lichtinval die de coniferen geven.

2. Voormalige bloemen- en moestuin

Op de plek waar je nu een grasveldje ziet, stonden in vroeger tijden snijbloemen en groenten. Deze werden geteeld voor de bewoners van het landgoed, de familie Ledeboer. Erg fraai aan deze tuin was de omlijsting met een beukenhaag in de vorm van mooie bogen die fungeerden als een soort van poorten. De groenten- en bloementuin was tot eind jaren '60 in gebruik. De familie heeft het landgoed tot omstreeks 1993 bewoond. Daarna werd Natuurmonumenten eigenaar en op deze plek mag de natuur haar gang alweer een aantal jaren gaan. Het is eigenlijk een hooilandje, maar de zwijnen die hier voorkomen wroeten het veld geregeld om.

3. Landhuis

Vanaf deze plek heb je goed uitzicht op het landhuis van de familie Ledeboer. Het landhuis dateert uit 1938 en is sindsdien nauwelijks veranderd. Het landhuis is uitgevoerd in Engelse stijl en wordt nog altijd deeltijd bewoond door erven van de familie. Het huis en de omliggende tuin zijn daarom niet toegankelijk voor bezoekers. Denk je eens in hoe zij 's ochtends heerlijk wakker worden in de natuur. En dat wanneer zij de gordijnen opendoen, ze zomaar oog in oog met een aantal reeën kunnen staan. Want deze prachtige dieren komen volop voor op de Stippelberg en zoeken rond schemer de velden op om lekker te grazen.

4. Uitkijktoren

Beklim de uitkijktoren en geniet van het uitzicht over de heide. Zo zag het hele landschap er hier vroeger uit (voor 1900). Ook waar nu bomen staan, was er heide. Na 1900 werd het gebied ontgonnen en zijn er bossen aangeplant voor de mijnbouw. Het hout werd gebruikt voor de stutpalen in de mijnschachten van Limburg en België. Dat je hier vooral dennen ziet staan, is helemaal niet vreemd. Eén van de eigenschappen van dennenhout is namelijk dat het kraakt voordat het breekt. Mijnwerkers, kompels, werden dus gewaarschuwd wanneer een gang in dreigde te storten!

5. Schotse hooglanders

Als je niet met de hond bent en ervoor hebt gekozen om over de heide te wandelen, kun je oog in oog komen te staan met onze Schotse hooglanders. Deze runderen helpen bij het beheer van de heide. Ze eten de grassen, met name het pijpenstrootje, tussen de heide uit, zodat deze niet overgroeit raakt. De hooglanders zijn prachtige over het algemeen gemoedelijke dieren en ze zorgen voor de mooiste foto's. Pak dus gerust je camera om deze fotomodellen te schieten, maar houd wel gepaste afstand. Zeker als er kalfjes zijn, kunnen de dieren onverwacht reageren. Het blijft ten slotte groot wild.

6. Nachtzwaluw

Op diverse plaatsen heeft Natuurmonumenten de overgang van heide naar bos minder direct gemaakt door bomen weg te halen en heide zich te laten ontwikkelen. Het ziet er niet alleen mooier uit, maar levert ook veel voordelen op voor de planten en dieren. Zo is deze overgang één van de favoriete plekken van de nachtzwaluw. De nachtzwaluw is een zomergast die vanuit Zuid-Afrika hierheen komt om te broeden. Je kunt hem vooral vanaf mei in de schemering van de avond horen. Hij maakt dan een vreemd sonoor ronkend geluid.* Dat bijzondere geluid en het feit dat hij 's avonds rondvliegt, zorgden vroeger voor bijgeloof over deze vogel. Men dacht dat hij 's nachts bij de geiten melk dronk! Vandaar dat zijn Latijnse naam letterlijk vertaald geitenmelker betekent!*Je hoort zijn geklapwiek en zang nu in de app.

7. 2e kans op runderen

Heb je de Schotse hooglanders op de heide gemist? Hier in het bos krijg je een tweede kans. Deze runderen lopen namelijk sinds een paar jaar ook in het bos rond. In de winter is er te weinig voedsel voor deze dieren op de heide, omdat het gras niet hard genoeg groeit. Om ervoor te zorgen dat de runderen de heide met rust laten, heeft Natuurmonumenten ze een extra leefgebied gegeven. Hun aanwezigheid draagt ook bij aan het bosbeheer. Zo woelen ze bijvoorbeeld de bodem om en maken kale plakken, waar weer nieuwe planten een kans krijgen om te groeien.

8. Verborgen kikkerpoel

Je ziet ze niet, maar hoort ze wel. Tussen de bomen en het hoge gras verscholen ligt een poel waarin verschillende soorten kikkers leven, zoals de heikikker, groene kikker en bruine kikker. Samen vormen zij vooral in de lente en zomer een kikkerkoor dat vol overgave een concert geeft. Hoe stiller je bent, hoe beter je ze hoort. Natuurmonumenten wil dit stuk kwetsbare natuur goed beschermen. We willen de kikkers en andere dieren die in en rond de poel leven niet verstoren, en daarom is deze poel niet toegankelijk.

9. Rabatten

Aan de linkerzijde van het pad zie je tal van greppels lopen. Deze greppels zijn cultuurhistorische elementen. Ze werden gegraven om het gebied te ontwateren. Op de hoge zandwallen (rabatten) plantte men de bomen voor de bosbouw. De rabatten op deze plek zijn overblijfselen uit de periode van die ontginning (1900-1930) van de Stippelberg.

10. Rododendrons

Door de voormalige landgoedeigenaren zijn niet alleen statige lanen, maar ook kronkelige wandelpaden aangelegd. Hier loop je over een pad met bijzonder grote Rododendronstruiken die zijn aangeplant ter verfraaiing van het landgoed. De paadjes op het landgoed werden wekelijks intensief onderhouden. Van kantjes steken tot aanharken en bladruimen. Het lag er altijd keurig bij. Ook nu is het nog een mooi aanzicht en waan je je misschien heel even zelf landgoedeigenaar...

11. Ooit weer bos

Het open veld dat je ziet liggen werd tot in de jaren tachtig gebruikt als kleinschalige landbouwgrond door een pachter en op het eind door de boswachter zelf. Nu is het land tergegeven aan de natuur. Uiteindelijk zal het weer bos worden. Er ligt al een kleine poel en ook staan hier rond de schemer wel eens reeën in het veld.

12. Insectenhotel

Net iets van de route af ligt om een hoek een insectenhotel verstopt, achter de rododendron. Dit hotel wordt gebruikt door solitaire bijen om zich voor te planten. Deze bijen vormen geen volk met een koningin, zoals de honingbijen, waar de meeste mensen aan zullen denken als we het over bijen hebben. Waar in een bijenvolk elke bij zijn eigen taak heeft, doet de solitaire bij alles zelf: het maken van een nest, het zoeken van voedsel en het leggen van eitjes. Andere gasten in het hotel In dit hotel is ook ruimte voor de vleermuizen en vogels. Dit fraaie hotel is gebouwd door vrijwilligers van Natuurmonumenten met materialen als oude eikenbalken en dakpannen. Veel dank aan hen! Vanaf dit punt loop je weer terug naar de boswachterswoning. Wij hopen dat je hebt genoten van de wandeling!

13. Start

14. Parkeerplaats